

IMMANUEL KANT (22. 4. 1724 – 12. 2. 1804)

V letošním roce si filozofická i širší veřejnost připomněla hned dvě významná výročí jedné z nejdůležitějších osobností dějin světové filozofie – 280. výročí narození a 200. výročí úmrtí Immanuela Kanta. V zahraničí i u nás proběhla řada filozofických konferencí věnovaných královeckému velikánovi. Připojila se k nim i konference *Fata volentem ducant, nolentem trahunt. Život a dílo Immanuela Kanta*, kterou v Brně již 9. prosince 2003 uspořádala katedra filozofie Filozofické fakulty Masarykovy univerzity. Zúčastnili se jí pracovníci Filozofického ústavu AV ČR v Praze, Ústavu filozofie a religionistiky Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, katedry filozofie Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci a katedry filozofie FF MU. Přednesené a vyžádané příspěvky shrnul sborník *Kant redivivus. Průřez dílem filosofa*, který edičně připravil Břetislav Horyna a který v letošním roce také vyšel. Obsahuje texty Milana Sobotky *Kant a základní postupy osvícenství*, Břetislava Horyny *Krakovský fragment. K problému dějin v transcendentálním idealismu aneb Jak jsou možné dějiny apriori?* Jindřicha Karáska *Sebevědomí a syntéza. Systematické úvahy k problému struktury a konstituce sebevědomí u Kanta*, Ivana Blechy *O nutném spojení. Fenomenologický příspěvek do diskuse nad Kantovým dědictvím*, Jana Kuneše *1928. Heidegger a Kant*, Tomáše Marvana *Körner o nemožnosti transcendentální dedukce*, Jiřího Chotaše *Kantova idea věčného míru a její kritici*, Josefa Kroba *Kant a kosmologie*, Ondřeje Sikory *Faktum rozumu a zdůvodnění morálky*, Heleny Pavlincové *Kant ve filosofii Karla Vorovky*, Jana Zouhara *Masaryk o Kantovi 1881–1898*, Pavla Materny *Syntetické pojmy apriori* a výběrovou bibliografii českých překladů Kantových prací a studií českých i do češtiny přeložených zahraničních autorů o Kantovi, kterou sestavili Karel Hlavoň a Ondřej Funda. Sborník ukazuje na širší záběr, kterou dnes představuje kantovská problematika a literatura o ní. Přesvědčuje o tom, že Kant není pouze záležitostí dějin filozofie, ale že je stále výzvou k promýšlení současných filozofických otázek a podnětem ke kritickému myšlení, o které by měla soudobá filozofie stále usilovat.

